

و خالی از شوب انحراف نه برابر آنکه از ایشان خطی
 بین در افعال ظاهر نشود و در سنگ مراتب اعتدال
 منحرفند و بنا برین تقریر تفاوت در مدارج کمالی بحسب
 تفاوت در قرب بجان وسط اعتدال باشد و قوا
 بطلب روحانی بر قیاس و بیجا قواعد طب جسمانی
 و شکی نیست که اعتدال با بعضی نیز اگر چه مستحق دارد و با
 خالی از صعوبتی نیست و اگر چه در مقام مبالغه وصف آن
 برقت شعر و حدت سیف نمایند دور از کار نه والله بکلام
 من یشاق الی صراط مستقیم و چون انحراف از وسط باشد
 افراد باشد یا بطرف تفریط کسب بازاری بر فضیلتی در
 ردیلت باشد که آن فضیلت میان هر دو باشد و چون
 مستسین شد که اجناس فضیلت چهار است ازینست
 منت باشد و از آن اطراف باشند نسبت
 با حکم و آن سفید و بل باشد من طرف افراط و آن کمال

از

قوت فکر است در آنچه واجب نیست یا زیاده از قدر واجب
 و از آنکه نری نخواستند به طرف تفریط و آن تعطیل قوت
 فکر است بمراد و ترک استعمال آن در واجب با تفریط
 در استعمال آن بکثر از حد واجب و در از آن طرف
 شجاعت اند و آن تصور است و چون اول طرف افراط است
 و آن اقدام است بر ممالک که عقل از اجیل نماند و در
 طرف تفریط و آن حذر است از چیزی که حذر از آن سخن
 و در از آن طرف غف اند و آن شره است و خود اول
 افراط است و آن میل بشهوه است زیاده از مقدار سخن
 و ثانی تفریط و آن سکون نفس است از حرکت در طلب
 ضروری که شرع و عقل از آن سخن با جایز شود باشد
 از روی اختیار از روی تعلقت و در از آن طرف عدالت است
 و آن ظلم است و انتظام اول طرف افراط است و آن
 تصرف در حقوق مردم و امور ایشان است و ثانی تفریط